

ஐயோ! கற்பதும், கற்றுத் தரப்படுவதும் ஒரு மலட்டுக் கல்வியையாகும். இப்படி ஏன் நாம் கற்குகின்றோம். ஓட்டுமொத்த கல்வியின் விளைவு என்ன என்பதில் இருந்த இது, இதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும்; எமது தேசிய வருமானம் இந்த கல்வி முறைக்கு வளியில் இருந்து வருகின்றது. மக்களின் உழைப்பு, வாழ்வு

என அனைத்தும் இந்த கல்வி முறைக்கு வளியில் நீட்டிக்கின்றது. கற்றலின் மொத்த விளைவும், அதன் அறுவடையும் 99.9 சதவீதமானவர்களுக்கு முடிவில் எதுவும் கிடைப்பதில்லை. சில அடிப்படையான பொது அறிவு இக்கல்வியில் கிடைக்கின்றது. அது எழுதவும், கையெழுத்திடவும், வாசிக்கவும் உதவுவதற்கு அப்பால், இந்தக் கல்வி அனுபவாத அறிவை சற்று மலேடே ஒழுங்குபடுத்திய வடிவில் கிடைக்கின்றது அவ்வளவே. இதை இந்தக் கட்டுரை சுருக்கமாகவோ ஆராய்கின்றது. முதலில் கல்வி இன்றைய நிலை பற்றிய அறிதலில் உள்ள அடிப்படை, கல்வியின் நோக்கத்தையும், அதன் வரலாற்று இயங்கியலையும் தெரிந்துகொள்வது அவசியமானதும், நிபந்தனையானதுமாகும்.

இன்று கல்வி தொடர்பாக முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்கள், கல்வியின் ஓட்டு மொத்தத் தேவையை, அதன் நோக்கை, அனைவருக்குமான கல்வியின் தேவையை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்வைக்கப்படுவதில்லை. மாறாகக் குறுகிய நோக்கம், குறுகிய நலன்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட தனிநபர் நலன் சார்ந்த கருத்துகள் முன்வைப்படுகின்றன. கல்வி என்பது என்ன? எதற்காக கல்வி கற்க வேண்டும்? கற்றதன் விளைவு என்ன? என்ற அடிப்படையான விடையத்தையே புரிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது. இது தான் எமது நாட்டிற்கான, சரியான கல்விக் கொள்கையை வழிகாட்டும்.

நாம் இன்று கல்வியைக் கற்குக் கொண்டிருக்கின்றோம். இதன் பயன் என்ன? ஒரு குடும்பம் முதல் ஒரு தனிமனிதனின் கல்வி பற்றிய சிந்தனைக்கும், கல்வியைத் திட்டமிடும் அரசுக்கு இடையில் கட்ட பாரிய பிளவு காணப்படுகின்றது. இது ஏன் நிகழ்கின்றது? இவற்றை எல்லாம் நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகின்றது. இது மட்டும் தான் நிகழ் கால தலமை முறைக்கும், எதிர்காலத் தலமை முறைக்கும் சரியான ஒரு கல்விக் கொள்கையை வகுக்க சமீபத்துக்கே வழிகாட்டும். இவற்றை மிகச் சுருக்கமாக நாம் புரிந்து கொள்ள முயல்வோம்.

ஐயோ ஐயோஐயோஐயோ ஐயோஐயோஐயோ ஐயோ ஐயோ?

இன்றைய நவீன கல்விக் கட்டடங்களின் வரலாறு 150 வருடங்களாகக் கு உட்பட்டதே. அனைவருக்கும் கல்வி என்ற கொள்கையை இது அடிப்படையாகவும் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இந்த நவீன கல்விக் கொள்கை அனைத்து மக்களுக்கும் இன்றுவரை கல்வியை கற்றுக் கொடுக்கவில்லை. மாறாக கல்வி கற்றுக் கொடுப்பது மறுப்புக்குள்ளாகின்றது. இது தசேத்தின் உள்ளேயும், தசேத்துக்கு வளியேயும் கல்வியை மறப்பதே ஜனநாயகமாகியுள்ளது. மறுபக்கத்தில் உலகமயமாதல் இன்று கிடக்கைக் கல்வியை வர்த்தகமக்கி, கிடக்கைக் கல்வியை மறுக்கும் புதிய பாதைக்கு உலக அரசுகள் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

கல்வியின் வரலாறு என்பது நவீன கல்விக் கட்டடங்களுக்கு வளியில் இருந்தது. கால காலமாக மனித இனம் கிரங்கில் இருந்து தோன்றியது முதல் தொடங்குகின்றது. குழந்தை பிறந்தது முதலே, தாயின் மடியில் வாழத் தொடங்கிய முதலே கல்வி ஊட்டல் என்பது தொடங்கியது. கல்வியின் தவேை என்பது, இந்த சமுதாயத்தில் வாழ் தளக்கான அடிப்படையை வழங்குகின்றது. இயற்கையில் சார்ந்த வாழ்ந்த மனிதன், சரேக்கையில் உழைத்து வாழத் தொடங்கியது முதலே கல்வி மலம்; சமுதாயம் உழைப்பை ஒழுங்குபடுத்த தொடங்கியது. இயற்கையில் வாழ்ந்த போது, கல்வி என்பது தனித்துவமிக் கதாக இருக்கவில்லை. பரம்பரை வழியாக, தன்னார்வு சார்ந்த துண்டதலுக்கு உட்பட்ட எல்லைக்குள், இயற்கை சார்ந்த அனுபவ வழிகளில் அறிவு காணப்பட்டது. அதாவது மிருங்களின் இயல்பு நிலையைத் தண்டிவிடவில்லை. ஆனால் மனிதன் உழைப்பைக் கொண்டு வழத் தொடங்கிய போது, அறிவு என்பது இயற்கையின் எல்லையைக் கடந்த வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

இங்கு மனிதன் உழைத்து வாழத் தொடங்கியது முதல், அனுபவ ரீதியாகவும் சமீக ரீதியாகவும் கல்வி கற்றல் உறுதி செய்யப்பட்டது. அதாவது இயற்கை பற்றியும்,

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

இது அனுபவவாத சார்ந்தும், நீண்ட தொடர்ச்சியாக பாரம்பரியமாக தலைமுறை சார்ந்து
அறிவு வளர்ச்சி பெற்றது. உதாரணமாக நெருப்பு பற்றிய அறிவை எடுத்துத் தால்,
சமுதாயத்தின் அனைத்து உறுப்பினருக்கும் அதைப் பெறத் தெரிந்து இருந்தது. அன்றைய
அறிவு நெருப்பை எப்படி பெறுவது என்ற வகையில், அதுவே கல்வியின் ஒரு
அடிப்படையான விடையாக இருந்தது. ஆனால் இன்று அந்த நெருப்பை பெறும் முறை,
பொதுவான அறிவியலுக்குத் தெரியாது. குறைந்த பட்சம், அன்று நெருப்பை எப்படி
பெற்றனர் என்பதும் கட்டத் தெரியாது. அன்று ஒரு அறிவுமுறை இருந்தது. அது
சமுதாயத்தின் இருப்பின் மீது, சமுதாயத்தின் வாழ்வின் மீது அறிவாக
காணப்பட்டது.

சமுதாயத்தில் அறிவியலின் வளர்ச்சியும், சமுதாயத்தின் தலைமுறை வளர்ச்சியுற்ற
போது உழைப்பில் பிரிவினை உருவாகியது. உழைப்பின் பிரிவினையும் அது சார்ந்த
கல்வியும் பிளவுற்றது. அனைவரும் பெற்றிருந்த பொதுக் கல்வி, என்பது உழைப்பு
பிரிவினை சார்ந்து பிரிந்து செல்லத் தொடங்கியது. அறிவின் அளவும் பண்பும்
விறுபட்டாலும், சமுதாய நெருக்கடிகளின் போது சமுதாயம் அழிந்துவிடும்
அளவுக்கு, ஒன்றன் மீது தான் ஒன்றின் அறிவற்ற சமூகமால் மனிதன் பிழைத்துக்
கொள்வதே கடினமாகியது. அதனால் சமுதாயம் கல்வி கற்றுக் கொடுத்தல் என்ற
வடிவத்தை உருவாக்கினர். பிரதான உழைப்பு அல்லாத மற்றையவற்றிலும் கற்றுக்
கொடுத்தல் சமுதாயத்தின் பொதுக் கடமையாகியது. இதன் மூலம் உழைப்பு
தலைமுறையின் தொடர்ச்சியின் வடிவமாக அல்லாமல், கருவியின் வழிகட்டலுக்கு
உள்ளனது. இவையே சமுதாயத்தின் அன்றாட வாழ்வியல் போக்காகில் ஒரு அம்சமாகியது.

உழைப்பு பிரிவினையில் ஏற்பட்ட விலகல், அறிவில் ஏற்றத் தாழ்வை உருவாக்கியது முன்பு பார்த்தோம்; ஆனால் உழைப்பு பிரிவினை ஒரு சமுதாய பிளவாக மாறிப் பிரிந்த போது, அறிவு மறுப்பும் அதன் உட்குறாகிவிடுகின்றது. புதிய உழைப்பு மீ தான அறிவு சமுதாயப் பிளவை வீ ரியமாக்கியது. இந்த அறிவு சமுதாய நலன் கடந்து சிலரின் குறுகிய நலன் சார்ந்த போது, அந்த அறிவு அனைவருக்கும் மறுக்கப்பட்டது. புதிய அறிவு மபலதனமாகியது. அடிமதைத் தனத்தக்கு ஒரு நமெப்பாகியது.

ஐயுறுவது உறுவது ஐயுறுவது.

சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட பிளவு அறிவியல் பிளவாகியது. உற்பத்தி வடிவங்கள், நுகர்வு வடிவங்கள் மாறின. முன்பு அனைவரும் பற்றெறும்புத் பொது அறிவு, உழைப்பின் மீ தான அறிவு என்பது பிளவுபட்ட அமைப்பில் மறுப்பாக மாறியது. விவசாய சமூகங்கள் உருவான போதும், பின்னால் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு உருவான போது, மலேமும் ஆழமான பிளவாகியது. உழைப்பின் பிரிவினை, கல்வியின் பரந்த அறிவியலை மறுப்புக்குள்ளாக்கியது. மாறாக அவர்களக்கு உழைத்து வாழ்ந்த துறை சார்ந்த அறிவியலும், அது சார்ந்த அறிவின் வளர்ச்சியும் பொதுவாக உயாச்சி பற்றெறது. சமுதாயத்தில் தத்தம் உழைப்பு சாற்றிந்த அறிவும், அது சார்ந்த கல்வியும் எல்லா கிராமிய சமுதாயத்தில் காணப்பட்டன. இந்த அடிப்படையைக் கல்வியற்ற சமூகம் எதுவும் இருக்கவில்லை. அத்துடன் உலகளாவில் இது சீ ரானதாக இருந்தது வந்தது.

உழைப்பு சார்ந்த கல்வி முறைக்கு வளியில் உழைப்பு சராது வாழ்ந்த பிரிவு ஒன்று உருவாகத் தொடங்கியது. ஆட்சியாளர்களாகவும், மதம் சார்ந்தம்.. உருவான ஒரு பிரிவு உழைப்பு சாராத கல்விமுறைக்குள் தன்னையிலைநாட்டத் தொடங்கியது. உழைப்புக்கு வளியில் கற்பனை சார்ந்து கல்வி உருவானது. கல்வி கற்றலில்; ஏற்பட்ட திரிபு ஒன்று அக்கபக்கமாக சமுதாயத்தில் புரையோடியது. இந்த பிரிவு தனது வாழ்க்கைகான ஆதாரத்தை உழைப்பவனிடம் இருந்து பற்றெற வாழ்வு வேண்டியது நிபந்தனையானது. எனவே உழைப்பவனிடம் இருந்து அவனின் உழைப்பை தனது வாழ்வு ஆதாரத்துக்கு இலவாசமாகப் பற்றெ, அடிப்படையைக் கல்வியில் பிழற்ச்சி ஏற்பட்டது. கல்வியில் பாரிய பிளவு

உருவாகியது.

இவர்கள் உழைப்பின் வறோபட்ட பிரிவுகளின் அறிவதைத் தம் வசப்படுத்துவதன் மூலம், அறிவில் தம்மை மனம்மைப்படுத்த முடிந்தது. அத்துடன் தனது இருப்புச் : சார்ந்தும், உழையாத வாழ்வும் அறிவதை கற்பனையுடன் இனதத்து புனைந்தனர். இந்த கற்பனையும், அனதத்து உழைத்து வாழும் மக்களின் அறிவையும் இந்த பிரிவு தன் வசப்படுத்தியதன் மூலம், சில புதிய உழைப்பின் கருவிகளையும் கண்டிப்பிப்புகளையும், அறிவையும் பெற முடிந்தது. இந்த அறிவு ஒரு மூலதனமாக மாறியது. உழைப்பவனுக்கு முன், இந்த அறிவு அவனை உயர்த்தியது. இந்த அறிவை சார்ந்து உழைப்பவனை அடிமைப்படுத்தவும், அவனுக்கு இதனை கற்றுக் கொடுக்கும் கல்வி முறையைக் கொடுத்து வித்திட்டது.

இந்த உழையாத பிரிவின் அறிவு ஆரம்பத்தில் உழைப்புக்கு வளியில் உருவான அறிவை, கற்றுக் கொடுக்கும் முறையே உருவானது. இது மதம், போர்ப் பயிற்சிகள், ஒற்றுவலைகள் என்ற தொடங்கியது. உழைப்பை கற்றுக் கொடுத்தல் என்பது கல்விமுறையில் ஆரம்பத்தில் புகுத்தப்பட்டவில்லை. அது பரம்பரியமாக சமூகங்களால் தலைமுறையைக் கற்றுக் கொடுக்கும் வடிவமே இருந்தன. அறிவில் எற்பட்ட பிளவு, அறிவு மூலம் சமூதாயத்தில் உயர்ந்த நிலையில் வாழமுடியும் என்ற சமூக அமைப்பில், அறிவு இரகசியமான ஒரு பாதுகாப்பான மூலதனமாகியது. இதனால் கற்றுக் கொடுக்க பணமும், சமூதாயத்தின் அடிமைத் தனத்துக்கு ஏற்ப ஒரு பகுதி மக்களுக்கு கல்வி மறுப்பும் வித்திட்டப்பட்டது. கல்வி உழையாத மலே உள்ளவனின் வாழ்வை அழித்துவிடும் என்றால், கீழ் உள்ளவனுக்கு கல்வி மறுக்கப்படுவது எதார்த்தமாகியது.

ஐஐஐஐ ஐஐஐஐஐஐஐஐஐஐ ஐஐஐஐ

நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பில் சொந்த உற்பத்தி சார்ந்த அறிவு கடந்து அறிவமைப்பெறுவது, அடிமதை தனத்தையே தகர்த்துவிடும் என்ற நிலை உருவானது. அறிவின் கற்பனை வளர்ச்சியும், எதார்த்தம் சார்ந்த வளர்ச்சியும் அக்கபக்கமாக வளர்ச்சியுற்ற போது, நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பும் மதமும் ஆட்டம் காணும் நிலை உருவானது. கதைத்தொழில் புரட்சிக்கு முன்பு நீடித்த 2000 வருடத்தில் மதம் ஆட்சிபீடங்கள் ஆற்றிய பங்கு, எதார்த்த கல்வியை மதத்துக்கெதிரானதாகக் கிறிமறுத்தன, ஓடுக்கின. அதாவது அறிவு சார்ந்த சிந்தனைகள் தடுக்கப்பட்டு ஓடுக்கப்பட்டன. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உலகில் பல்வேறு நாடுகளில் ஏற்பட்ட அறிவியல் வளர்ச்சி, தீவிரமடைந்த மலடக்கப்பட்டது. அறிவின் எல்லையை மதம் கடந்து செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. பொதுவான மதக்கல்வி கிட்ட அனைத்து மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டு, மட்டும் பிக்கையை மக்களின் செயல்லாக்கி அதில் அழுந்தி வாழும் ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கினர். ஆனால் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பினுள் உற்பத்தி வடிவத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றம் கதைத்தொழில் புரட்சிக்கவித்திட்டது. அதாவது உழைப்பு மாற்றம் உற்பத்தியில் ஏற்பட்ட போது, பழைய கல்வி முறையையும் அறிவாத் தளத்தையும் தகர்த்தது. இதன் போது, கடும்பையான போராட்டம் கல்வித்துறையில் நடந்தது. கடந்த 200 வருடங்களுக்கு முன்பும், அதை தொடர்ந்த ஆண்டுகளிலும் கல்வியும் அது சார்ந்த அறிவும் தொடர்பாக, கடும்பையான எதிர் எதிர் போக்குகள் நிலவின.

ஆனால் உற்பத்தி வடிவம் பழையதை மூடிவாக்க வரக்கோரியது. முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை, தனது உற்பத்தி இயந்திரங்களை கையாளத் திறனுள்ள உழைப்பாளியைக் கோரியது. இந்த வகையில் கல்வியைக் கோரியது. ஆனால் அனைவருக்குமான கல்வியை அல்ல. தனக்குத் தேவையானவனுக்கு மட்டும், அத்துறை சார்ந்து மட்டும் கோரியது. அதே நேரம் சிறு கதைத்தொழில்கள் பெரிய தொழிற்சாலைகள் வரக்கூழந்த உழைப்பைக் கோரின. அன்று நெசவு சார்ந்த உழைப்பில் நெசவு முதலாளிகள் கூழந்த உழைப்பைக் கோரி வாதிட்ட போது "அவர்களது வேலைக்குரிய துணியின் மென்மையான இழை நயத்துக்கு, விரல்களின் மெல்லிய தொடுதல் தவேளை இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் அவர்கள் பிள்ளைப் பிராயம் முதலே பழகினாலன்றி இந்தத் தொடு நயத்தைப் பெறமுடியாது." என்று கிறிய ஜனநாயக முதலாளித்துவம், கூழந்த உழைப்பை நியாயப்படுத்தி வாதாடியது. இதற்கு பதிலளித்த மார்க்ஸ் "கூழந்தவைகள் முழக்கம் முழக்கம் அவர்களின் மெல்லிய விரல்களாக காகவடிவத்தைக் கட்டினர்" என்றார். அவர் மேலும் கூறும் போது "இந்தக் கல்வி சரத்துக்களாகத் தொழிலதிபர்களே காட்டுகின்ற எதிர்ப்பு, அவற்றை எய்ப்பதற்காக அவர்கள் கையாளும் தந்திரங்களும் சமூகங்களும் ஆகிய இவையாவற்றிலும் முதலாளித்துவப் பொருளாற்பத்தியின் ஆன்மகண்டாகத் தெரிகிறது." என்று இந்த ஜனநாயகத்தின் மூத்தத்தைக் கிழித்தெறிந்தார்.

போலித்தனத்தையும், கருணையையும் நியாப்படுத்தும் போது, மார்க்ஸ் அதன் வக்கிரத்தை அம்பலப்படுத்தினார். ஹாலந்தில் வறியோர் இல்லமொன்றில் நான்கு வயது குழந்தை வலேகை கமர்த்தப்பட்ட விதத்தை 17 ஆவது நூற்றாண்டில் "அன்புள்ளம் கொண்ட" வாணிப நயேர்கள் "களிப்புடன்" விவரிக்கின்றனர் என்பதையும் "நடமைமுறை நற்பண்பு" என்பதன் உதாரணங்கள் ஆதாம் ஸ்மித்தின் காலம் வரையிலே காலபாணியிலான எல்லா மனிதாபிமான நிலங்களிலும் எழுந்தாளப்படுகிறது. சிறுவருக்கு வலேகை கொடுத்தல் மனிதாபிமான செயலாக அறிவூத்தும் நியாப்படுத்தி குழந்தை உழைப்பை பாதுகாத்தனர். அன்று முதல் முதலாகித்துவத்தின் மனிதாபிமான எச்சில்கள் மீது புகழாரங்கள் சட்டப்பட்டதன் மார்க்ஸ் கலேசியெய்கின்றார். நாம் எமது ஊர்களில் வலேகைக்கு அமர்த்தும் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு செய்யும் உபதேசங்களில், மனிதாபிமான ஏஜாமானின் கொடூரங்களையெழுத்து புகழ் வதனை அன்றாட காணமுடியும். அன்று கத்தோலிக்கச் திருச்சபை குழந்தைகளின் கல்விக் கான அடிப்படைக் கோரிக்கையை நிராகரித்து, புனிதத்தின் மகிமையை நிலைநாட்ட முயன்றது. நியாயோர்க் திருச்சபை "கல்விக் கான மசோதா பற்றோர்களின் உரிமையைப் பறிக்கின்றது (இது இன்று பண்களின் கரு அழிப்புக்கு உடல் சூதந்திரம் என்பது போல்) என்றும், குடும்ப வருமானத்தை குறைப்பதன் மூலம் வறுமையை உருவாகும் என்றும் (இன்று வறுமையைக் காரணம் அதிக குழந்தைகள் என்ற காரணம் போல்) வகுப்பறையில் மாணவரின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் என்று எதிர்த்தனர்." இப்படித்தான் கிறிஸ்துவப் புனிதம் வக்கரித்தது. பிரஞ்சுப் புரட்சி பற்றி அறிந்த ஆஸ்திரிய அதிகாரிகளும், திருச்சபையும் "அரசு நடத்தும் பாடசாலை கல்வி இளம் குழந்தைகளை, வகைம் நிறைந்த உள்ளங்களையே, மனிதாபிமானம் என்ற போர்வையில், அழிவையெழுத்துச் சிந்தனைகளால் ஈர்க்கின்றனர். இந்தச் சிந்தனைகள், மிகவும் கீழ்மட்டத்து மக்களுக்கும் பரப்பப்பட்டது, அது மலேயம் அபிவரண ஊடாருவ முயல்கின்றனர்" என்று 1793 இல் அரசருக்கு எச்சரிக்கும் வகையில் எழுதினர். இப்படி நவீன கல்வி தோன்றிய வரலாற்றில் அடக்கடக்காக பல உதாரணங்களைக் காட்ட முடியும்.

கல்வி சூயசின் தனக்கு அடித்தளமிடவதால், நிலவாகின்ற அமைப்பும் அதன் தயவில் நீபிக் கும் உயர்வர்க்கங்களின் ஆட்சியும் தகர்ந்துவிடும் என்ற அச்சம் பீதியாகிய போது, பொது கல்வி எதிர்ப்பு உருவானது. முதலாளிகள் குறைந்த கட்டிலிக் காக குழந்தை உழைப்பை வலியுறுத்தினர். அத்துடன் அடங்கிப் போகும் குழந்தைப் பருவத்தை விரும்பினர். குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே உழைப்பை திணித்தால், உழைப்பில் இயந்திரமாகிவிடும் மந்தைக் குணத்தை நேசித்தனர். இதனால் குழந்தைக் கான கல்வியை எதிர்த்தனர். மறுதலத்தில் நவீன உற்பத்தி கருவிகளை இயக்கும் நவீன அறிவுள்ள இயந்திர உழைப்பாளியைக் கோரியது. இதுவே கல்வி என்ற கோரிக்கைக்கு அதிவாரமாகிப் போராட்டமாகியது. கதைத் தொழில் புரட்சி இந்த கல்விக் கான அதிவாரத்தையிட்டது. உழைப்பில் இருந்து அன்னியமாகிய மக்களையும், அது சார்ந்த அறிவற்ற குழந்தைகளையும், நவீன கல்வி கட்டடங்களில் கொண்டுவந்தனர்.

இங்கு கும்புந் தகைக் குநவீ ன இயந் திரங் களா இயக் கும் அறிவயைம் , உழைப் பயைம் பகுதியாக கொண்ட கல்வி முறையே ஆரம்பத்தில் கொராபட்டது. இந்த கல்வி உழைக்கும் இயந் திரத்தின் , ஒரு உழைப்பு கருவியை உற்பத்தி செய்தது. இயந் திரத்தில் சதையுள்ள ஒரு உறுப்பாக, இயந் திரத்தின் ஒரு கருவியாக கல்வி மனிதனை மாற்றியது. இந்த கல்வி முறை சமுதாய நலன்களில் இருந்தும் சரி, அதன் நலன் சார்ந்து உருவாக்கப்படவில்லை. இது இன்ற வரையிலும் பிச்சினைந்து. இந் திரத்தின் உறுப்பாக, உற்பத்தி கருவிகளை இயக்கும் ஒரு இயந் திரமாக இயங்கும் உறுப்புகளையே இன்றைய கல்வி முறை உருவாக்கினைந்து. இதனைச் சூற்றித்தான் மொழி முதல் மற்றையவை அனைத்து அறிவும் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இந்த கல்விமுறை சரியானதா?

ஐயங்கு கும்புந் தகைக் குநவீ ன இயந் திரங் களா இயக் கும் அறிவயைம் , உழைப் பயைம் ?

கல்வி முறை தவறானது என்கின்ற போது, அது உலகளாவிய வகையில் தவறானவையாகும் . சிலர் மறே கு கல்வி உயர்ந்தது என்றும் , மனினாம் உலக கல்விக் கு மாற்றாக முன்னிறுத்துகின்றனர் . உண்மையில் கல்வி பற்றி அடிப்படையான நோக்கத்தை புரிந்து கொள்ளாத வரை, தவறான கல்விக் கொள்கைக் கு வக்காளத்து வாங்குவது தொடராவே செய்யும் .

ஒரு கல்விக் கொள்கை தவறானது என்று சொல்லும் போது, அதை அடிப்படையாக கொண்டு இதனை நாம் புரிந்து கொள்வது என்பது மிகமுக்கியத்துவம் வயந்தது. இங்கு ஏன் நாம் கல்வியை கற்க வேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுப்பும் போது இதற்கான விடையை கிடைக்கின்றது. கல்வி ஏன் கற்கப்பட வேண்டும் என்ற பார்வையில் இரண்டு

10 / 36

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

மஹாலக்ஷ்மி, உலகில் 10 லட்சம் குழந்தைகளின் உயிரை உடனடியாக பாதுகாக்க முடியும். யுனிசேவ் விடுத்த அறிக்கையில், ஒவ்வொரு வருடமும் 10 லட்சம் ஆண்பெண் குழந்தைகள் பாலியல் சந்தையில் பாலியல் தவறாக மலத்தனமாகப் படுக்கின்றனர்.

குழந்தைகளையிடீர் அக்கறையுடைய உலக ஜனநாயகத்தில் 1990இல் 2.5 லட்சம் குழந்தைகள் கொல்லப் போராட்டங்களில் இயங்கினர். 1984க்கு முந்திய பத்து வருடத்தில் 50 லட்சம் குழந்தைகள் யுத்தத்தினால் காயமடைந்தனர் அல்லது கொல்லப்பட்டனர். 50 லட்சம் குழந்தைகள் வதிவிடத்தை இழந்தனர். 1995களில் 18 வயதுக்குட்பட்ட 2 கோடியே 40 லட்சம் சிறுவர்களை புலம் பெயர்ந்த அகதி மகாங்களில் அல்லாட வைத்துள்ளது. கடந்து சென்ற 10 வருடத்தில் 20 லட்சம் குழந்தைகளை கொன்ற தனிமனித சூயஸ் ஜனநாயக அமைப்பு, 40 முதல் 50 லட்சம் குழந்தைகளை ஊனமாகியுள்ளது. இப்படி குழந்தைகள் அவலம் இருக்கம் நிலையில், கல்வி கட்டங்களைப் பற்றிய எமது சிந்தனை இவ்வளவு வளங்கமல் முன்னேற முடியாது.

உலக வர்த்தக அமைப்பு, மற்றும் யுனிசேவ் அறிக்கைகளின் படி 1990களின் குழந்தை மரணத்தை பாரப்போம்.

காகுலான் இருமல்	- 5.1 லட்சம்
சிசு தலவிறப்பை ஜன்னி	- 7.9 லட்சம்
மலரேயா	- 10 லட்சம்
மணல் வாரியம் மை	- 15.2 லட்சம்
இதர சுவாச நோய்	- 22 லட்சம்
வயிற்றுப்போக்கு நோய்	- 40 லட்சம்
இதர காரணம்	- 42 லட்சம்

மக்கள் விரோத தனிமனித சூயநலனை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜனநாயகத்தில் ஓவ்வொரு வருடமும் கோடிகணக்கில் குழந்தைகள் இறந்து போகின்றனர். 1993 இல் தோற்று நோய்கள் காரணமாக 165 லட்சம் மக்கள் (இங்கு சில நாடுகளில் தோற்று நோய் சாதாரண இறப்பாக மதிப்பிடுவதால் இறப்பு அதிகமாகவே இருக்கின்றது.) இறந்து போனார்கள். ஆனால் யுனிசேவ் இந்த அவலத்தை சுட்டிக் காட்டும் போது, எமது பொது புத்தி மட்டத்தில் நாம் நியாப்படுத்தி; செய்யும் களேககளையையும் அதற்கு இசைந்து போகும் தன்மையையும் அம்பலப்படுத்தியது. 1995 இல் ஒரு அறிக்கையை முன்வைத்தது. அதில் உலகளவில் வருடம் ஆரம்ப கல்விக்கு 1300 கோடி டொலரும் செலவு செய்யும் போது, சிகரெட்டுக்கு 40000 கோடி டொலரும், குடிக்கு (பீர், வனை) 24500 கோடி டொலரும், கலால்ஃப் விளையாட 4000 கோடி டொலரும், இராணுவத்துக்கு 80000 கோடி டொலரும் பயன்படுத்துவதை அம்பலப்படுத்தியது. இந்த அமைப்பில் கல்வியின் அவலம், வட்ட வளிச்சமாக நிர்வாணமாகின்றது. நாம் உலகளவில் கல்வியின் நிலையை, அதன் அவலத்தை புரிந்த கொள்ளாமல் குறைந்த பட்சம் சரியான கல்விக் கொள்கைக்கான ஆரோக்கியமான ஒரு வழிகாட்டுதலைச் செய்ய முடியாது.

உலகளவிய நிலமனை என்பது இலங்கையளவிலும் கட்ட விதிவிலக்கின்றி பொருந்தும். ஓவ்வொரு பாடசாலையையும் கட்ட பொருந்திவிடுகின்றது. ஒரு பாடசாலையைச் சுற்றி கல்வி மறுப்பு முதல் தவறான கல்விக் கொள்கை வரை புரையோடிக் கிடக்கின்றது. இதனை நாம் புரிந்து கொள்ளாமல் கண்ணை மூடிவிடுவதன் மூலம், அர்ப்படுத்தமான வக்கிரத்ததைத் தாண்டி கல்வியை வறோ எந்த வகையிலும் விளக்கமுடியாது.

ஐக்கிய நாடுகளின் சமூக நலத் துறை

இலங்கையின் கல்வியே ஆசியாவில் முதன்மையான இடத்தை வகிப்பதாக கிறும் வாதங்களதைத் தாண்டி, உண்மை அதற்கு நேர்மாறாக உள்ளது. இங்கு பரந்தளவில் கல்வி மறுப்புகள்கொண்ட நிலமையே விரிந்த அளவில் காணப்படுகின்றது.

1.வறுமையால் குழந்தைகள் சொந்த உழைப்பில் வாழ வணேட்டிய சமீக பொருளாதார நிலைமை.

2.சாதிய ஒடுக்கு முறையால் கல்வி மறுக்கப்படும் நிலைமை.

3.இனஒடுக்கு முறையால் கல்வி மறுக்கப்படும் நிலைமை.

4.தவறான கல்விக் கொள்கையால் கல்வியைத் தொடர முடியாது கல்வியை பாதியில் விடும் அவலநிலைமை

5.எமது பண்பாட்டு, கலாச்சாரத்தின் தவறான பார்வை மற்றும் கோளறுகளால் கல்வியை இடையில் கைவிடும் அவலம்.

6. உயர்தரக் கல்வி தொடரவதன் மறுக்கும் அரசு.

இப்படி பட்டியல் நீண்டு செல்லுகின்றது. இங்கு சமீகத்தின் அடிப்படைப் போக்கில் ஒரு முரண்பாட்டையாக, கல்வி மறுப்பு சாதிய ஒடுக்கு முறையால் எழுகின்றது. இரண்டாயிரம் ஆண்டு வரலாறு கொண்ட இந்த சாதியம், கல்வியில் ஒரு பகுதி மக்களை உரிமையற்றவராகியுள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஊருக்குள் நுழையவே தடை எமது சமீகம் கடைப்பித்து வருகின்றது. ஊருக்குள் நுழைந்தால் அதுவே ஊரைத் தீட்டாக்கிவிடும் என்ற எமது சமீக அமைப்பில், ஊருக்குள் உள்ள பாடசாலை நினதைத் தேய்க்க முடியாத அளவுக்கு அந்த மக்களை கீழான நிலையில் வாழவைத்தனர். அந்த மக்களுக்கான கல்வி மறுப்பு என்பது, எமது சிந்தனை மற்றும் கல்வி முறையில் சாதியப் போக்கில் ஊறிக்கிடக்கின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

1.இது மாணவன் எதனைக் கற்பது என்ற சூதந்திரத் தெரிவனை மறுத்தது.

2.கல்வியை பரம்பரை நீதியாக வகைப்படுத்தியதால், கல்வி அனைவருக்கும் கற்றுக்
கொடுப்பது மறுப்புக்குள்ளாகியது

இது இன்றுவரை பல மற்றங்களிடாக அடிப்படையான நோக்கம் மாறாமல் நீடிக்கின்றது.
கல்வியை பிறப்பை அடிப்படையாக கொண்டு பிரிந்ததுடன், அதனால் ஏற்பட்ட
முரண்பாடுகள் போராட்டங்கள் சாதியத் தீட்டாக நியாப்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம்
கல்வி மறுப்பு ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலாகியது. இதனை விரிவாக நான் சாதிய அமைப்பு பற்றி
எழுதும் எனது நூலில் காணமுடியும்.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

இந்தத் தீட்டு கல்வி மறுப்பாக நவீன கல்வி முறையில் தோடருகின்றது. இன்றைய எமது கல்வி பற்றிய அடிப்படையான மாறுதலாக, நிச்சயமாக கல்வி மறுக்கப்பட்ட சதிகளுக்கு கல்வியை வழங்குவதை உறுதி செய்ய வேண்டும். இது சார்ந்த பண்பாட்டு கலாச்சார அனதத்து சமீகப் பிளவுகளையும் நீக்கவும், அதை கல்வியில் கொண்டுவர வேண்டியது அவசியமானதாகும். அதாவது கல்வி மறுக்கப்படும் அனதத்து இளம் குழந்தைகளில் கல்விக் கான உரிமையை உறுதி செய்யும் வகையில், நாம் நிச்சயமாக பரோட வணேடியவராக உள்ளோம். இதற்கு தடன எந்த வகையில் இருந்தாலும், அதற்கான சமீக காரணத்தை மாற்ற நாம் பரோட வணேடியவராக உள்ளோம்.

இன்று இலங்கையில் மொத்தமாக 10590 பாடசாலககள் உள்ளன. இதில் அரசு பாடசாலககள் 10042 ஆகும்; இதில் 20.3 சதவீதம் உயர்தர வகுப்புகககைக் கொண்ட பாடசாலையாகும்; மொத்த பாடசாலையில் 40 சதவீதம் 1 முதல் 5 வகுப்புவரையிலானது. இதில் ஏறத்தாழ மனில் ஒரு மாணவர்கள் கற்கின்றனர். இலங்கையில் மொத்த ஆசிரியர்கள் எண்ணிககை 180000 யாகும். 1996 இல் இலங்கையில் மொத்த மாணவர்கள் எண்ணிககை 42 லட்சமாகும். இதன விட அண்ணளவாக 7 லட்சம் மாணவர்கள் பாடசாலையை எட்டிப் பார்ப்பதில்லை. பாடசாலை சலவோரில்; 1 முதல் 5ம் வகுப்புவரன 19 லட்சம் மாணவர்கள் கற்கின்றனர். 6 முதல் 11 வரன 21 லட்சமும், 12 முதல் 13 வரன 2 லட்சம் மாணவர்களும் கற்கின்றனர். ஆரம்ப பாடசாலையில் (கல்வி (1-5)) 8 சதவீதமானோர் கல்வி கற்கவில்லை. இடனிலகை கல்வியில் (6 முதல் 11) 25 சதவீதமானோர் கல்வி கற்கவில்லை. உயர் கல்வி வயது எல்லையில் மனன்று சதவீதமான மாணவர்களகை கல்வியை தோடாகின்றனர். 97 சதவீதமானவர்கள்க்கு உயர்தரக் கல்வி மறுக்கப்பட்டுகின்ற நிலையில், எமது கல்விக் கொள்கை சரியானதா?

ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச் சபை

பொதுவாகவும் மலேநேத வாரியாக பசேும் பொருளாக, இதுவகை வறன்று அரட்டையாக விடும் இந்த விடயம், மிகவும் விசனத்துக்குரியதாகும். லட்சக்கணக்கான மாணவர்களின் வாழ்வை அன்றாடம் சிதைத்துவிடுகின்ற இன்றைய கல்விக் கொள்கை,

உள்ளனர். லுக் சம்பரேக்கை எடுத்தால் 80 சதவீதமானவர்கள் பட்டப்பிப்பை முபிக்கின்றனர். இது உங்களுக்கு ஆச்சரியமான விடையமாக இருக்கலாம். ஆனால் எதார்த்தம் அதை நியது அல்ல. ஆனால் அதை நாம் கண்டு கொள்வதில்லை. எமது போலித்தனமான வீம்பு வம்பு பச்சைகளால் உண்மைகளை கழித்தோண்டி புதைக்கின்றோம்.

இலங்கையில் 1995 இல் உயர்கல்வி 100 மாணவருக்கு 2 முதல் 5 மாணவருக்கே ஒட்டு மொத்தமாக கிடைத்தது. மிகுதி மாணவர்களுக்கு அது திட்டவாட்டமாக மறுக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு 100 மாணவனும் இந்த எல்லைக்குள் தான் போராட்கின்றான். 2 முதல் 5 மாணவன் இறுதியாக உயர்கல்வியைத் தொடர், மிகுதியானவர்கள் எந்த விதமான சமீக வழிகாட்டுதலும் அற்ற, வற்றிச் சமீகத்தில் விசப்படுகின்றான். அவனின் கடந்த கால கல்வியுடன் தொடர்பற்ற வகையில் வாழ்க்கையில் அல்லாட்கின்றான். அவனின் இளமைகை கால கல்வி வாழ்வுடன் தொடர்பற்ற வகையில் இருப்பது, எமது கல்விக் கொள்கையின் அடிப்படையான தாவறாக உள்ளது. வாழ்வுடன் சம்பந்தமல்லாத கல்வி, விரையமானது, அர்த்தமற்றது அல்லவா! 100 மாணவனுக்கு 2 முதல் 5 மாணவனின் உயர்கல்வியை எடுத்தால், இங்கும் கட்ட கடுமையான தவறான கல்விக் கொள்கை காணப்படுகின்றது. இது பல்கலைக் கழகம் முதல் மற்றைய அனைத்து உயர்கல்வி வரை காணப்படுகின்றது. இந்தக் கல்வி என்பது 95 சதவீதமானவர்கள் மேல் எப்படி ஒரு அடக்குமுறையை அடிமதைத் தனத்தையும் நிலை நாட்டுவது பற்றியதாக அமைகின்றது. அதாவது இலங்கையை ஆள்கின்ற அதிகார வர்க்கத்தையையாக வைத்து, மற்றவர்களுக்கு கல்வியை எப்படி மறுப்பது என்ற உள்ளடக்கத்தில் கல்வி போதிக் கப்படுகின்றது. உயர்கல்வி அதிகார வர்க்கத்தையும், சமீகத்தையையும் போலியான மனப்பங்களை ஏற்படுத்தும் கௌவரவ பிரஜைகளையும் உருவாக்கின்றது. சமீக நலன் சார்ந்த வழிகாட்டிகளை உருவாக்குவதில்லை.

18 / 36

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

மாதிரியாகும்.

எத்தனை சதவிகிதம் பரே கல்வியைப் பெறுகின்றனர், எத்தனை சதவீதம் பரே கல்வியைப் பெற முடியாதவர்கள் உள்ளனர்.

	1971	1971	1981
1981			
கல்வி மட்டம்	ஆண்	பெண்	ஆண்
பெண்			
பாடசாலை செல்லாதோர்	12.1	12.4	6.0
4.2			
1 முதல் 5 வரை சித்தியடந்தோர்	15.6	10.4	9.4
4.9			
6 முதல் 10 வரை சித்தியடந்தோர்.	61.4	58.0	72.7
67.6			
க.பொ.த சாதாரண வரை சித்தியடந்தோர்.	9.9	18.0	9.8
19.6			
க.பொ.த உயர்தரம் வரை சித்தியடந்தோர்.	0.7	1.0	1.7
3.3			
பட்டப்படிப்பும் அதற்கு மேலும்	0.3	0.6	0.1
0.4			

கல்வி தரத்தில் வீழ்ச்சியுடன், தொடர்ச்சியாக கல்வி முடக்கப்படுகின்றது. க.பொ.த சாதாரண வகுப்பு மாணவர்களில் 80 சதவீதமான மாணவர்கள் பெரும்பாலான பாடங்களில் சித்தி பெறுவதில்லை. 20 சதவீதமான மாணவர்களே அனைத்துப் பாடங்களிலும் சித்தி பெறுகின்றனர். அனைத்து மாணவர்களில் 12 சதவீதமானவர்கள் மொத்தத்தில் அதே வகுப்பை மீண்டும் படிக்கின்றனர். உண்மையில் இலங்கையில் மாணவர்களின் கல்வி என்பது, 99 சதவீதம் மறுக்கப்படுகின்றது. மறுபக்கம் கல்வியை ஆளும் வர்க்கங்கள் மோசடியாக்கின்றன. 1985 களின் கல்வி தரத்தை வீழ்ச்சியுற வைத்து சித்தியை அடைய வைத்தனர். இதன் மூலம் அரசு வேலை வாய்ப்பு சார்ந்து நெருக்கடிகளை ஒரு சில ஆண்டுகளில் பின் தள்ளி வைத்தனர்.

1991, 1992, 1993 இல் இல் 5ம் வகுப்பு புலமதைப் பரீட்சையை ஆராயின் எமது கல்வியின் அவலத்தை நாம் காணமுடியும். 10 முதல் 17 சதவீதமானவர்கள் 100 க்கு 10 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 23 முதல் 42 சதவீதமானவர்கள் 20 க்கு குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்றனர். 53 முதல் 73 சதவீதமான மாணவர்கள் 40 க்கு குறைவான புள்ளிகளைப் பெற்றனர். அதாவது 1991 இல் 38000 பரீட்சைக்கு 10 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 1991 இல் 86000 பரீட்சைக்கு 20 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். 1991 இல் 150 000 பரீட்சைக்கு 40 குறைவான புள்ளிகளையே பெற்றனர். கல்விக் கும் மாணவனின் கல்வித் தரம் மிகவும் ஒரு கீழான நிலையில் காணப்படுகின்றது. இதன் உன்னதமான கல்வி என்று சொல்ல எமது நாட்டில் பலர் இருக்கின்றனர் என்பதும் உண்மையே. ஆனால் எமது மலட்டுக் கல்வியின் அவலம் பரீட்சையின் பெறுபெறுகள் மட்டும் பிரதிபலிக்கின்றது. பரீட்சைக்காக கற்கும் கல்வியிலேயே இந்த அவலம் என்றால், கல்வியின் வீழ்ச்சி பிரமாண்டமானது. எமது சமூக பொருளாதார வாழ்வுடன் தொடர்புற்ற கல்வி, வகுப்பறைகளின் திணிக்கப்படும் பொதுக் கழந்தை திணறுகின்றது. இந்த திணிப்பு அதிகாரம், அடக்குமுறை, பணிவு என்ற வடிவில் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றது. கழந்தையின் இயல்பான உற்சுகமாக அறிவதில் உள்ள ஆர்வத்துக்கு புறம்பாக, மௌனத்தில் புகுத்த முயற்சிக்கப்படும் போது அவலம் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் இதன் பசிமொழுகி கவர்ச்சி காட்டுவதில் நாம் எம்மையே ஏமாற்றுவதைத் தவிர, எதுவும் இருப்பதில்லை. பொதுவாகவும் பெரும்பாலும் இந்தக் கல்வி பாடமாகவும் முறையில் மனப்பாடம் செய்யப்படும் கல்வியாகிவிடுகின்றது. கல்வியின் சரியானதும் உண்மையானதுமான சிறப்பு இயல்பாகவும், ஆர்வமாகவும் சமூக வாழ்வுடன் கட்டிய உணர்வுபூர்வமாக உள்வாங்குவது தான்; ஆனால் இது எமது கல்விக் கொள்கையில் ஒரு அடிப்படையாக விடையம் என்பதை, எற்றுக் கொள்வதே இல்லலை.

உயர் வகுப்பை நோக்கிச் செல்லும் போதும் இதுவே நிகழ்கின்றது. 1990 தொடங்கிய தொடர் பத்து ஆண்டுகளில் க.பொ.த.சாதாரண பரீட்சையில் 10 சதவீதமானவர்கள் (1995 இல் 55000 பரீட்சை) ஒரு பாடத்தில் தன்னும் சித்தி பெறவில்லை. அதாவது முழுமையாக அனைத்த பாடத்திலும் சித்தி பெறவில்லை. 70 சதவீதமானவர்கள் கணிதம் மற்றும் விஞ்ஞானத்தில் சித்தியடையவில்லை. 1995 இல் 15 சதவீதமானவர்கள் மட்டும் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புக்கு செல்லும் தகுதியை அடைந்தனர். 1995 இல் 12000 மாணவர்கள் க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சையில் ஒரு பாடத்தில் தன்னும் சித்தி பெறவில்லை. 1987 இல் 389,577 மாணவர்கள் க.பொ.த. சாதாரண பரீட்சையில் சித்தியடையவில்லை. அவர்களை எந்த விதமான கல்வித் தொடர்ச்சியுமின்றி வீதியில் வீசியெறியப்பட்டனர். இதே ஆண்டில் 112,577 மாணவர்கள் க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சைக்குத் தோன்றிய போது 6143 மாணவருக்கு மட்டும் பல்கலைக் கழக அனுமதிக்கிடத்தது. மிகுதியானவர்கள் சமூக வற்றிடத்தில் தள்ளப்பட்டனர். க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சைக்குப் பங்கு கொள்ளும் 170,000 மாணவர்களில் 8 முதல் 9 ஆயிரம் பரீட்சை வலையைற்றவராக மாறுகின்றனர். இலங்கையின் சமூகப் பொருளாதார பண்பாட்டு நிலைமை

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

மக்களிடையில பிளவுபட்டு இருப்பதால், ஓட்டு மொத்த மாணவர் சமீகமே
பாதிக்கப்படுகின்றது.

க.பொ.த.சாதாரண மற்றும் உயர்தர வகுப்பில் மாணவர்கள் அடையும் பாதிப்பு
கடும்மையானதும், உளவியல் ரீதியானதுமாகும். க.பொ.த.சாதாரண பரீட்சைக்கு
தோற்றும் மாணவர் சமூதாயத்தில் இருந்து வடிகட்டப்பட்டு அண்ணளவாக 1.2
சதவீதமான மாணவர்களே பல்கலைக் கழக அனுமதியைப் பெறுகின்றனர். அதாவது 100
மாணவன் உயர் வகுப்புக்குச் செல்லும் போது, 1 அல்லது 2 மாணவன் இந்த
சமூதாயத்தின் உயர் கல்வியை பெறும் கல்வி முறையைத் தான் நாம் பாதுகாத்து
வதைத் துள்ளோம். ஒரு பாடசாலையில் 1500 மாணவர்கள் படிக்கும் போது அண்ணளவாக
18 மாணவன் தான் பல்கலைக் கழகத்தையே நோக்கிச் செல்லும் எல்லையில் தான்,
பாடசாலைகளின் ஓட்டு மொத்த நலனும் சங்கமிக்கின்றது. அதாவது ஒரு மாணவனின்
கல்வி ஆயுள் 10 வருடம் எனின் 180 மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தில் கால எடுத்து
வகைக்கின்றனர். ஆனால் மிகுதி 1320 பேர் அந்த பாடசாலைக்கு வளியில் மலட்டுக்
கல்விக்கு எந்த சம்பந்தமில்லாத வாழ்வில், புதிதாக எதாவது ஒன்றை கற்றுக்
கொள்ளும் அவலத்தில் காலடி எடுத்து வகைக்கின்றனர். இவர்களைப் பற்றி இந்த
பாடசாலைகள் சிந்திப்பதற்கு கட்ட தயார் அற்ற பொதுவான சமீக கண்ணோட்டத்தை
பிரதிபலிக்கின்றனர். அந்த நிலையில் இக்கட்டுரை இந்த அடிப்படையிலேயே
சிந்திக்க துண்டுவது அடிப்படையே நோக்கமாகும். பல்கலைக் கழகம் செல்வோரும் கட்ட
பின்னால் தமது வாழ்வுக்கு தொடர்பற்ற வகையில் மிளவும் சிதகைக்கப்படுகின்றனர்
என்பது மற்றொரு உண்மையும் கட்ட.

மக்களிடையில பிளவுபட்டு இருப்பதால், ஓட்டு மொத்த மாணவர் சமீகமே
பாதிக்கப்படுகின்றது.

எமது மலட்டுக் கல்வியில் தகுதி பெறும் ஒருவருக்கும் கட்ட கல்வி முழுமையாக
கிடப்பைப் பதில்லை. இது மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையானவர்களைத் தேர்ந்து எடுப்பதன்
மீலம் அதாவது அதிதிறமையானவர்கள் என்ற வரையறை கையாளப்படுகின்றது. இது பிரதேச
வறோபாடும், இனப் பாகுபாடும், மதப் பாகுபாடும், சாதிய ஓடும் குமுகம், வறுமையை என்ற

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

வெள்ளை;வறோ சமீகப் பொருளாதார காரணங்களாகும் உள்ளாகி, மறமுகமாகவும் நேரடியாகவும் கல்வி மறுப்புக்கு உள்ளாகின்றது. இதன் விளைவு நேரடியானது. 1967ம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக பொறியியல் மருத்துவ அனுமதியில் 73 சதவீதமானவர்கள் தனியார் அல்லது உயாதர பாடசாலையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். 18 சதவீதமானவர்கள் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்திகளாவர். இவர்களும் கட்ட உயாந்தர பாடசாலைகளின்; பழைய மாணவர்களாவர். 1983 இல் பல்கலைக்கழக அனுமதியை ஆராயும் போது, 82.4 சதவீதமான உழைக்கும் மக்களில் இருந்து, பல்கலைக்கழகம் தெரிவனோர் 39.2 சதவீதமட்டுமேயாகும். வர்க்க ரீதியாக, சாதிரீ தியாக கல்வி மறுக்கப்படுவதனை இத நிறுவியுள்ளது. 17.6 சதவீதமான மட்டேயுக்குடியில் இருந்து 60.8 சதவீதமானவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்வது, இந்த சமீக அமைப்பின் ஜனநாயக விரோதப் போக்கையும் உழைக்கும் மக்களின் கல்வி மறுப்புக்கு உள்ளாவதையும் நிறுவுகின்றது. இந்த மலட்டுக் கல்வி உயர்குடிகளின் பிடியில் இருப்பதையும், இதற்குள் தான் தசீய இனப் போராட்டங்கள் நிகழ்வதையும் காட்டுகின்றது இப்படி உயர்கல்வி மறுப்புக்குள்ளவோர் தொகை கணிசமானது. பரீட்சையில் சித்தி பெற்றவர்கள் தொடர்ந்து உயர்கல்வி கற்பதனை உறுதி செய்ய இந்த கல்வி மறுப்பதனை கட்ட, இந்த சமீக அமைப்பு கண்டு கொள்வதில்லை. இதனை நோக்கி எமது சிந்தனை துண்டாடப்படுவது அவசியமானது.

இதனை மலேயம் நாம் புரிந்து கொள்ள சில அடிப்படையான தரவுகளை ஆராய்வோம். 1942 இல் பல்கலைக்கழகத்தில் ஓட்டு மொத்தமாக கல்வி கற்ற மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 904யாக இருந்தது. இது 1988-89 இல் 29781 யாக மாறியது. 1998 இல் இது 32000 மாக உயர்ந்தது. ஆனால் பல்கலைக்கழக அனுமதி கோரி 1960 இல் 5277 பரீட்சை விண்ணப்பித்தனர். 1969-70 இல் 30445 பரீட்சை விண்ணப்பித்தனர். இது 1995 இல் 70 000 மாக மாறியது. ஆனால் பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைத்தோர் 1960 இல் 1812 பரீட்சை, 1969-70 இல் 3451 பரீட்சை, 1995 இல் 8000 பரீட்சைமாகும். அதாவது பல்கலைக்கழக செல்லும் பரீட்சையில் சித்திய அடையாதவர்களில் அண்ணளவாக, இன்று 10 சதவீதம் பரீட்சைத் தொடர்ந்து கல்வி கற்க அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். தொடர்ந்து கல்வி கற்க அனுமதிப்பது படிப்படியாக குறைந்து வருகின்றது. இதனை பற்றிய பிரச்சனையைக் குறைந்தபட்சம் இந்த கல்வி முறைக்குள் கட்ட தீர்வு காணப்பட வேண்டாம். ஆனால் நாம் இதனைப் பற்றி சிந்திக்கும் கட்ட அக்கறை காட்டுவதில்லை. பல்கலைக்கழக தகுதியுடையவர்களில் கிடைக்கும் எண்ணிக்கை ஆழமாகவும் வெகமாகவும் குறைந்து வந்துள்ளது. பல்கலைக்கழகம் செல்லும் தகுதி உடையவர்களில் பல்கலைக்கழகம் செல்வது 1970 இல் 34 சதவீதமும், 1975 இல் 26 சதவீதமும், 1980 இல் 12 சதவீதமும், 1991 இல் 15.5 சதவீதமும், 1993 இல் 14.6 சதவீதமாகவும், 1995 இல் 11.4 சதவீதமாகவும் குறைந்து வந்துள்ளது. பல்கலைக்கழகம் செல்ல தகுதி உடையவர்கள் கல்வி மறுக்கப்பட்டு, கற்ற கல்வி முறைக்கு சம்பந்தம் இல்லாத சமீக உழைப்புடன் தொடர்பற்ற வகையில் சமூகத்தில் வீசப்படுகின்றார்கள். கல்வி அமைப்பு பற்றி அக்கறை உள்ளவர்கள், சமூகம் பற்றி அக்கறை கொள்ளாதவரை இந்தக் கல்வி சாரந்த மலட்டுத்தனம், ஓட்டு மொத்த சமீகத்தையும் ஆழமான படுகாழிக் குள் தள்ளிச் செல்வது ஒரு விதியாக

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

நீ டிக் கின்றது. கல்வி கிடைத்தவர்கள் அவலம் மறுபுறத்தில் பெருகி வருகின்றது. 1960 தொடங்கிய வலையைற்ற பட்டதாரிகளை உற்பத்தி செய்யும் எமது மலட்டுக் கல்வி அமைப்பு, இன்று 16 முதல் 17 ஆயிரம் பட்டதாரிகளை வலையைற்றவராக் கி விடுகின்றது. மலட்டுக் கல்வியின் இறுதி முடிவு இவ்வளவு அசிங்கமாகி அவலமாகிவிடுகின்றது.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பேரவையின் 1991 ஆம் ஆண்டு அறிக்கை

நவீன இந்த மலட்டுக் கல்வியின் வரலாறு, காலனித்துவ ஆட்சியின் Nதிவயில் இருந்து தொடங்கியது. ஆங்கிலியே காலனித்துவ நலன்களை பனைக் கட்டிய, அதை பாதுகாக்க கட்டிய ஒரு மலட்டுக் கல்விக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் ஆங்கிலியே காலனித்துவ உள்ளூர் ஆட்சியாளர்களை உருவாக்கும் கல்வியாக இது பரிணமித்தது. பொதுவாக இக் கல்வி ஆங்கில மொழிக் கல்வியாக இருந்தது. இதன் அப்பட்டமாக சொன்னால் ஆங்கிலியே காலனித்துவாதிகளின் கைக் கலிகளை உருவாக்க உருவானதே, எமது கல்வியாகும். மறுபுறத்தில் இது தசே நலனுக்கு விரோதமான மலட்டுக் கல்வியாக இன்று வரலாறு டிக் கின்றது. இது ஆரம்பம் முதலே ஆங்கில கல்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருந்தது. இதன் தொடர்ச்சியில் 1911ம் ஆண்டில் இலங்கையில் ஆங்கில அறிவு பெற்றவர்களில் தமிழர் 4.9 சதவீதமாகவும், கரையோரச் சிங்களவர்கள் 3.5 சதவீதமாகவும், கண்டிச் சிங்களவர்கள் 0.7 சதவீதமாகவும் காணப்பட்டனர். இப்படி உருவான இந்த கல்விமுறை என்றுமே மறப்படவில்லை. காலனித்துவம்; மற்றொரு வகையில், அடிமதைத் தனத்தன கிறிஸ்தவ மதம் ஊடாக புகுத்தியது. இது கடந்த கால காலனிய வரலாறு. இந்த வகையில் இலங்கையில் கல்விக் கொள்கையில் கிறிஸ்தவ மதம் நரேடியாக ஈடுபட்டதுடன், கல்வியில் மதத்தையும்; புகுத்தியது. 1939 இல் பாடசாலகைக் கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் கிறிஸ்தவ பாடசாலகைக்கு 75.2 சதவீதமாகவும், பௌத்த பாடசாலகைக்கு 19.3 சதவீதமாக இருந்தது. இங்கு தமிழ் பாடசாலகைகள் பல கிறிஸ்தவ பாடசாலையாகவே இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள முன்னணி "ஏ", "பி" பாடசாலகைகளாக உள்ள 40 உயர் பாடசாலகைகளின் வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் இது தட்டத் தெளிவாக வளிப்டுகின்றது. 1956 இல் பலகலகைக் கழக அனுமதியை ஆராயின் 200 கிறிஸ்தவ மாணவனுக்கு ஒருவரும், 500 இந்து மாணவனுக்கு ஒருவரும், 1000 பௌத்த மாணவனுக்கு ஒருவரும், 2000 முஸ்லீம் மாணவர்களுக்கு ஒருவருமாக பலகலகைக் கழக அனுமதி இருந்துள்ளது. இப்படித் தான் கல்வி மதம், இனம், காலனித்துவ நலன்கள் சாற்றித் காணப்பட்டது. கிறிஸ்தவ கல்விமுறைக்கு எதிராக ஆறுமுக நாவலர் போன்றோர் சவை மதக் கல்வியைக் கொண்டு வந்தனர். இங்கு உயர் சாதிய இந்துக் கல்வியும், தமிழ் மொழிக் கல்வியும் பரோட்டியாக உருவாக்கப்பட்டது. இங்கு கல்வி மதம் சார்ந்த முரண்பாட்டின் மலே

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

இருந்ததே ஒழிய, காலனித்துவ கல்வி முறைக்கு எதிராக இருக்கவில்லை. இதனால் இலங்கையின் அனாதை து கல்வி முறையும் காலனித்துவ கல்வி முறையாக இருந்தது, இருந்த வராகின்றது. இதில் மாற்றம் நிகழவில்லை.

கல்வி கற்பிக்கும் முறையில் சூதந்திரத்தின் பின் இரு மாற்றங்கள் பிரதானமாக செய்யப்பட்டன.

1.தாய் மொழி ஊடான கல்வி.

2.சொந்த சமயக் கல்வி

இவ்விரண்டும் காலனித்துவ கல்வியுடன் புதிதாக இணைக்கப்பட்டன அல்லது மாற்றப்பட்டன. இதுவும் கட்ட இலங்கையின் இனவாத அமைப்பின் தவேயுடன் கூறுகிய நோக்கில் புகுத்தப்பட்டது. இனவாதம் அமைப்பாகவும், மதவாத அமைப்பாகவும் இலங்கை சமூக அமைப்பை பிளக்கப்பட்டது. இது இன்று வரை ஒரு பொதுவான தளத்தில் நீடிப்பதுடன், காலனித்துவக் கல்வியே தொடருகின்றது. நேரடி காலனிகள் அகன்ற போது, நவகாலனியம் மற்ற டானது. இதற்கு காலனித்துவ கல்வி முறை அவசியமாகின்றது. இங்கு தேசிய கல்விக் கொள்கை உருவாகப்படவில்லை. இதன் விளைவுகள் முடிவாக இந்த மலட்டுக் கல்வியில் உருவாகும் "எஞ்சினியர்கள், டாக்டர்கள்" என்ற இலட்சியத்துடன் முடிகின்றது. எமது மக்களுக்கு இது சவே வயை வதில்லை. லண்டன் கனவுடன் தொடங்கும் இந்த காலனித்துவ நனவுகள், அவர்களின் அங்கயே தஞ்சமடைய வகைக்கின்றது. யாழ்பிரதேசத்தை எடுத்தால் மிகப் பெருமளவில் உருவான "எஞ்சினியர்கள், டாக்டர்கள்" அந்த மண்ணுக்கு சவே செய்வில்லை. சிங்கள இனவாதிகளின் இன அழிப்பு யுத்தம் கோரமாகிய நிலையில், மருத்துவ உதவியற்ற எம் மண்ணின் அவலம் இதனைத் துல்லியமாக நிர்வாணமாக கின்றது. மாறாக வெளிநாட்டு வதைத்தியர்கள், சிங்கள வதைத்தியர்கள் முன் மக்கள் புரியாத மொழியில் மண்டியிட்டு வாழ்வதற்கே, எமது மலட்டுக் கல்விக் கொள்கை எதார்த்தமாகியுள்ளது. இந்த அவலம் தற்செயலானவை அல்ல. மாறாக எமது மலட்டுக் கல்வியும், அதன் காலனித்துவ நலனும், மனிதனின் சமூகப்பற்றை இல்லாதது அழித்து ஒழிக்கின்றது. பணம் பண்ணும்; சூயநலன் சார்ந்த டட்சியம், காலனித்துவ கல்வியின் அடிப்படையாகும்; காலனித்துவ கல்வி தனக்கு சவே செய்கொருவதன் மூலம், இந்த

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

இனவாதக் கல்வி முறை இனத்தலை மலடாக் குவதில் தன்னலை நிலைநிறுத்த முனகைகின்றது. இனவாத அமைப்பில் தமிழ் ஆசிரியர்களின் தட்டுப்பாடு 10324யாக இருக்க, சிங்கள ஆசிரியர்கள் 14168 பரே மிதமிஞ்சியிருக்கின்றனர். அதாவது 22 சிங்கள மாணவருக்கு ஒரு ஆசிரியர் இருக்க, 34 தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற விகிதம் இன்று இனவாத அடிப்படையில், இலங்கையில் மாணவர் ஆசிரியர் எண்ணிக்கை காணப்படுகின்றது. கல்வியில் குறிப்பாக இனவாதம் புகுத்தப்பட்ட 1971க்கும் 1974க்கும் இடையிலும் நிகழ்ந்தது. இக் காலத்தில் 22 374 ஆசிரியர் நியமனம் வழங்கப்பட்ட போது, சிங்களவர் 18000 பரேம், தமிழர் 1807 பரேம், முஸ்லீம்கள் 2507 பரேம் நியமிக்கப்பட்டனர். முஸ்லிகளின் குறிப்பான நியமனம் முஸ்லிம் மந்திரி என்பதால் மட்டும் விதிவிலக்காகியது. ஆசிரியர் மாணவர் விகிதம் மலேமும் குறிப்பாகும் போது, பின்தங்கிய பிரதேச சாதிய இன மாணவர்கள்; அதிகம் பதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர்.

யாழ் மாவட்டத்தில் 481 பாடசாலைகள் உள்ளன. மொத்த மாணவர்கள் 184350 யாகும். இங்கு 6400 ஆசிரியர்கள் உள்ளனர். இது 29 மாணவருக்கு ஒரு ஆசிரியர் விகிதத்தில் காணப்படுகின்றது. இதில் விவசாயத்தை அடிப்படத்தை தொழிலாகக் கொண்ட பின்தங்கிய பகுதியான கிளிநொச்சி முதல் தாழ்த்தப்பட்ட கிராமங்கள் அதிகம் பாதிப்படைகின்றது. யாழ்ப்பாணத்துடன் ஒப்பிடும் போது ஒரு விஞ்ஞான பாடசாலையைக் கு மாணவர்கள் எண்ணிக்கை திருகோணமலையில் 6596 யும், யாழ்ப்பாணத்தில் 4940 யாகவும் காணப்படுகின்றது. ஒரு விஞ்ஞான ஆசிரியருக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் 527 மாணவராக இருக்க திருமோணமலையில் 1118 யாக காணப்படுகின்றது. இது இனம் மற்றும் சிறுபான்மை இனம் என்று பிரிகின்ற போது ஆழமான கல்விப் பிளவை ஏற்படுத்துகின்றது. இது சாதி, மதம், இனம், பிரதேசம் என்று எங்கும் இது விரைவிப் போய் யுள்ளது. ஒரு சில உதாரணங்கள் மலம் இதகைக் காணமுடியும்; 1981-82 கல்வி ஆண்டில் மருத்துவ துறைகான விகிதம் சிங்களவர் 72.4யும், தமிழர் 25.3யும் பெற்ற அதநேரம், முஸ்லீம் உள்ளிட்ட மலையைகத்தசைச் சரேந்தாரும் 2.3 சதவீதத்தை பெற்று புறக்கணிப்புக்குள்ளாகினர். இங்கும் யாழ் சமீகமே அதிகரித்த இடங்களாக பெறுகின்றது. 1969-70 இல் மருத்துவ துறைக்கு தெரிவான முஸ்லீம்களின் எண்ணிக்கை 0.9 சதவீதமாகும். 1979-81 இலங்கையில் முஸ்லீம் டாக்டர்களின் எண்ணிக்கை 2.93 சதவீதம் மட்டும்யோகும்;. கல்வியின் மிக மோசமான பாதிப்பை மலையைக மற்றும் முஸ்லீம் மக்கள் சந்திக்கின்றனர்.

1998 இல் உயர் கல்விகான க.பொ.த (உ.த) பரீட்சையில் 180000 பரே பங்கு கொண்ட

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

போது, மலையக மாணவர்கள்; 1000 முதல் 1500 பரே பரீட்சை எழுதினர். க.பொ.த சாதாரணத்ர பரீட்சைக்கு 1996இல் 5 லட்சம் மாணவர்கள் அமர்ந்த போது, மலையக மாணவர்கள் வறும்மனே 3000 பரே மட்டும். சமீபத்தில் பிரச்சனைகளைத் தமிழ் தேசியம் என்ற பொதுமையுடையவர்கள், அந்த மக்களாகக் காகப் போராடவும் அவர்கள் உரிமையைக் கோரவும் விட்டாகக் கொடுக்கவும் தயாராக இருந்ததில்லை. 12 பல்கலைக் கழகத்தில் உயர்கல்வி பயிலும் 33000 மாணவர்களில் மலையக மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 200 க்கும் குறைவாகவே உள்ளனர். இது மொத்த மாணவரில் 0.5 சதவீதமாகும். மலையக மக்கள் இன விகிதாசார அடிப்படையில் வருடம் 540 பரேக்கு பல்கலைக் கழகம் கிடைக்க வேண்டும்; ஆனால் யாரும் இதனைக் கண்டு கொள்வதில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1998-1999 இல் 20 சதவீதமான மாணவர்கள் பாடசாலைச் செல்லவில்லை. 5 முதல் 19 வயதுக்கிடையே 132 859 பரேல் 17.1 சதவீதமான மாணவர்கள் அதாவது 23000 பரே ஒழுங்காகப் பாடசாலைச் செல்வதில்லை. 1.9 சதவீதமான 2500 குழந்தைகள் பாடசாலையில் சேர்க்கப்படவில்லை. 13.3 சதவீதமான 17700 மாணவர்கள் இடம் பெயர்ந்து காணப்படுகின்றனர். 46.9 சதவீதமான சிறுவர் சிறுமிகள் 2000 ரூபாய்க்கு குறைவான குடும்பங்களில் சார்ந்தவையவர்கள். 6.9 சதவீதமான சிறுவர் சிறுமிகள் அதாவது 9200 பரே அன்றாடம் கஞ்சிக்கே உழைப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். 10.2 சதவீதமான 13500 குழந்தைகள் பெற்றோரை இழந்துள்ளனர். 0.09 சதவீதம்; அதாவது 1200 குழந்தைகள் ஊனமுற்றவர்களாகும். 5.2 வீதமான 6908 இளம் வயதினர் சிறு வயதிலேயே திருமணம் செய்துவிட்டனர். இந்த சமீபகாலம் சாதியம், ஆணாதிக்கம், வர்க்க ஓடும் குழுவை, இனவாதம் என்ற பல துறை சார்ந்து புரையோடிக் காணப்படுகின்றது. இது கால காலமாக நீடித்து இருக்கின்றது. இன்று இனவாத யுத்தம் இதனை அகலப்படுத்தியுள்ளது. ஒருபுறம் மலட்டாக் கல்வி, மறுபுறம் சமீபகாலம் அவலங்கள் இளம் குழந்தைகளின் வாழ்வில் நாசகாரமான நஞ்சாகத் திணிக்கப்படுகின்றது.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் குழுவின் மூன்றாம் அமர்வு 2002 ஆம் ஆண்டு, 13 ஏப்ரல் 2002

மாணவர்களைத் தண்டிப்பது சரியானது சரியானது அல்லது பிழையானது என்ற

வரையறையில் இருந்தே, தண்டனை முறை உருவாகின்றது. ஆனால் இது எல்லா சமீகத்திலும் பொதுவாக இருப்பதில்லை. சமீக பொருளாதார வடிவங்களுக்கு இணங்கக் கூற்றங்கள் வகைப்படுத்தப்பட்டு தண்டிக்கப்படுவது நிகழ்கின்றது. இது சில வளைகைகளில் ஒரு இடத்தில் கூற்றமாகவும் மற்ற பிரதேசத்தில் கூற்றமற்றதாகவும் கட்ட இருக்கின்றது. இங்கு கூற்றமாக இருப்பது எல்லாம் கூற்றமாக இருப்பதில்லை. கூற்றம் எல்லாம் தனிப்பட்ட ஒருவனின் தனி இயல்புமல்ல. கூற்றங்கள் சமீக கொள்கைகளை வித்திடிகின்றன. இதனை தண்டிக்கவும் போது, தனிப்பட்ட மனிதனை தண்டிப்பது மறைக்காமல் எமது நாடுகளில் பொதுவாக காணப்படுகின்றது. கூற்றத்துக்கான சமீக பொருளாதார வரைகள் எப்போதும் ஆராயப்படுவதில்லை. கூற்றங்கள் தண்டிக்கப்படுவது நியாயப்படுத்தப்படுவது பொதுவான சமீக இயல்பாகிவிடுகின்றது. இதனால் கூற்றங்களும், தண்டிப்பதும் இந்த சமீக பொருளாதார அமைப்பு நீடிக்வும் வரையீடிக் கவையே செய்யும். இதனை தடுத்து நிறுத்தும் சமீகப் பலம், இந்த பொருளாதார அமைப்புக்கு கிடையாது. கூற்றத்தின் காரணம் என்ன? இந்த சமீக பொருளாதார அமைப்புக்கும் இந்த கூற்றத்துக்கும் உள்ள உறவு என்ன? இதனை எப்பிமாற்றி அமைப்பது என்ற விடையத்தனைக் கவனத்தில் கொண்டு, இந்த அமைப்பை மாற்றாத வரை கூற்றங்களும் தண்டிப்புகளும் நீடிக்வும். விரும்பினால் யார் தண்டிப்பது, எப்பி தண்டிப்பது என்று மாற்றிமாற்றி தண்டிப்பதையும், அதனை தொடர்வதையும் நியாயப்படுத்தவே முடியும். இதனால் கூற்ற அற்றத்தை கூற்றமாகியும், கூற்றங்களனை கூற்றமற்றதாகியும்; எல்லா வடிவங்களும் ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் மட்டமல்ல, சமீகத்திலேயே நீடிக்வும். இறைய கூற்றங்களின் வரையறை சமீக அமைப்பின் நலன்களில் இருந்து தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக தனிமனித நலன்களில் இருந்து தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. கூற்றங்களும் இதில் இருந்தே உருவாகின்றது.

ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ

அண்மையக் காலத்தில் அநேகமாக எப்போதும் சர்ச்சைக்குள்ளாகின்ற ஒரு விடையமாக உள்ளது. இங்கு மாணவர்களை ஆசிரியருக்கு எதிராக அல்லது ஆசிரியர்களை மாணவருக்கு எதிராக நிறுத்தி வைத்தே விவாதிக் கப்படுகின்றது, கூற்றச்சாட்டப்படுகின்றது. ஆசிரியர் மாணவர் உறவு என்பது, இந்த சமீக அமைப்பால் நிர்ணயமாகின்றது என்ற உண்மையை நாம் காண முக்கின்றோம்; இந்த சமீக அமைப்பில் ஏற்படும் வடிப்புகளுக்கு ஏற்ப கூற்றச்சாட்டுகளை எதிர்த்தரப்பும் வீசி எறிந்து விடுவதன் மூலம், நல்ல தீர்வை காணமுடியும் என்ற வகையில் பலர் கருத்துரைக்கின்றனர்.

முதலிலே இந்த கல்வி என்பது எமது சமீக பொருளாதார உறவு முறைக்கு வளியில் கற்று தரப்படுகின்றது. அதாவது காலனித்துவக் கல்வி நவகாலனித்துவ கல்வியாக தொடருகின்றது அதிலும் கல்வியை கற்று உயர் வகுப்பை எட்டிப்பிடித்த பின் 1000 க்கு 2 அல்லது 3 பரே உருவாக்கும் "எஞ்சினியர் டாக்டர்" என்ற கனவாக்குள் மொத்த கல்வியும் மலடாகப் படுகின்றது. இதனால் கல்விமுறையில் ஆசிரியர் மாணவர் இடையில் பிடிப்பான பங்காற்றல் அருகிவிடுகின்றது. சமீக நலனை விட தனிப்பட்ட நலன் சார்ந்த கல்விமுறை, ஆசிரியர் மாணவர் உறவிலும் சூயநலனே பொதுவாகிவிடுகின்றது. பாரிட்சையில் சித்திசெய்ய வகைக்கும் மனப்பாடக் கல்விமுறை, உழைத்து வாழும் வாழ்வின் அடிப்படையில் இருந்து விலகி நிற்கின்றது. வாழ்வோடு விலகியோடும் கல்வி முறையில் கற்போரும் கற்பிப்போரும் பிடிப்பற்ற மந்தைக் குணத்தில் கற்பிப்பதும் கற்பதும் எமது கல்வி முறையில் இயல்பாகும்.

எமது சமீக பொருளாதார அமைப்பு ஜனநாயகத்தை குறைந்த பட்சம் அங்கிகரிப்பதில்லை. மறாக அடிமதைத் தனமம், அடிமதைத் தனத்தை நியாப்படுத்துவதும் எமது சமூக அமைப்பின் அச்சாக உள்ளது. உயர் சாதிக் குதாழ்ந்த சாதிகள் அடிமை. ஆணுக்கு பணை அடிமை. பெற்றொருக்கு குழந்தை அடிமை, ஆசிரியருக்கு மாணவர்கள் அடிமை, பல்கலைக்கழகத்தில் பழைய மாணவருக்கு புதிய மாணவர்கள் அடிமை என்று எங்கும் எதிலும் அடிமதைத் தனம் எமது சமீக அமைப்பின் அச்சாக உள்ளது. அதாவது அடிமை வடிவம் எங்கும் எதிலும் விரவிக் கிடக்கின்றது. அடிமதைத் தனத்தை நியாப்படுத்துதும் எமது சமீக அமைப்பின் இருப்பு, வன்முறை மீலம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் இவ்வளவு எல்லாம் எழுதப்படாத விதிகள்.;; இது அப்படித்தான் உள்ளது. இதன்மீறுவது ஒரு சமீக குற்றமாக, ஒழுகக் கீறலாக உள்ளது. இது வறொமானே ஆசிரியர்கள் உருவாக்கியது அல்ல. தனிப்பட்ட ஆசிரியனின் மனநிலை சார்ந்ததும் அல்ல. சமீக அமைப்பின் கட்டமைப்பில்; தான், இவ்வளவு அனதையும் நீடிகின்றது. தனிப்பட்ட ஆசிரியர்களின் சமீகம் பற்றிய கண்ணோட்டம் சார்ந்து, தனிப்பட்ட உணர்வுகள் இதன்மேல் சில நெகிழ்சியை அல்லது கொடூரத்தை வளிப்படுத்துதி நிற்கின்றது. இதற்கு வளியில் ஆசிரியருக்கு மாணவர்கள் அடிமையாக

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

வன் முறை சமீக வபிவமாக நிபிக் கும் போது, அபித்தல் இன்றும் எதார்த்தத்தில் உள்ளது. பூரிய வகை கும் அனுசுமுறை உரிய அமைப்பாகவோ, ஆசிரியர்கள் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய சமீக அமைப்பாக எமது அமைப்பு இல்லலை. இங்கு அபித்தல் வன் முறை சமீகம் நீபிக் கும் வரை, அதுவும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். சிறை, நீதிமன்றங்கள், பொலிஸ் என்ற நீளும் மனிதனுக்கு எதிரான அடக்குமுறைச் சட்ட ஆட்சிகள் நீபித்த இருப்புகான சமீகக் காரணங்கள் உள்ளவரை, தண்டிப்பு முறையும் நீபிக்கவே செய்யும்;. கூற்றங்கள் இந்த சமீக பொருளாதார அமைப்பில் உற்பத்தியாக்கின்றன. அதற்கான துண்டுதலை உருவாக்கும் சமீக பொருளாதார கிறுுகள் இந்த அமைபிலயே காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக வன் முறை காட்சிகள் அல்லது வக்கிரமான காட்சிகளை காணும் ஒருவன், அதுவாக இயங்குவதற்கான உந்தலை கொடுக்கின்றது. இதில் தனிப்பட்ட மனிதன் வக்கிரமாகும் போது, கூற்றம் கடமையாகிவிடுகின்றது. இங்கு இது அராஜாகமகி சமீகம் நிலைக்க முடியாத நிலைக்கு அவலமாகிவிடுகின்றது.. இங்கு இதனைக் கட்டுப்படுத்த தண்டனமுறை அவசியமாகிவிடுகின்றது. இதையார் செய்வது என்பது முரண்படுவதில் அத்தமில்லை. இந்த தண்டனையை பற்றேரர், ஆசிரியர், பொலிஸ், நீதிமன்றம், சிறை என்று பல பபிகளில் நடக்கின்றது. இதனை ஆசிரியர் அல்லது பற்றேரர் தண்டிக்க கூடாது என்பது, அர்த்தமற்ற ஒரு விவாதப் பொருளாகும்;. முதலில் கூற்றங்கள் எங்கிருந்து எப்படி உருவாகின்றது என்ற மலக் காரணத்தனைக் கண்டு அறிவதன் மலம் தான், தண்டனையை ஒழிக்க முடியும்.

ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ!

மறே கு நாடுகளில் பாடசாலைகளில் அபிப்பதில்லை. பற்றேரர் அபிக் கும் உர்ப்பனை அவர்கள்கு இருப்பதில்லை. இது சட்டத்தால் அவர்கள்கு தடனை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனை சிலர் எமது நாட்டுக்கு மாற்றக் கைக்கின்றனர். அனைவரும் ஒரு உண்மையை நிச்சயமாக புரிந்து கொள்ள மறுக்கும் போது, இப்படி அங்கும் இங்குமாக எதிர் நிலையில் நிற்பது தொடங்குகின்றது. மறே கில் மாணவன் கூற்றம் இழக்கும் போது, ஆசிரியர் அதனை பொலிசிம அல்லது பற்றேரிம தண்டனை கொடுக்க விட்டுவிடுகின்றனர். சிலவள்கைகளில் விசடே பாடசாலைக்கு அனுப்பிவிடுகின்றனர் அல்லது பாடசாலையை விட்டே வளியேற்றி விடுகின்றனர். இங்கும் விதிவிலக்கின்றி தண்டனை முறை கையாளப்படுகின்றது. இங்கு தண்டனை வழங்கும் இடம் தான் மாறுகின்றது. இங்கு பொலிஸ் வன் முறையற்ற ஒரு நிறுவனமோ அல்லது சமீகத் தீர்வை வகை கும் மனிதர்களோ அல்ல. இந்த அமைப்பை வன் முறை மலம் கட்டி பாதுகாக்கும் ஒரு அடக்குமுறை இயந்திரம் தான் பொலிஸ். உண்மையில் அங்கும் இங்கும் தண்டனை வழங்கும் இடம் மட்டுதான் வறோபடுகின்றது. ஆனால்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

தண்டனை அங்கும் இங்கும் வழங்கப்படுகின்றது.

மறே்கில் உளவியல் தண்டனை முறை காணப்படுகின்றது. தனிமைப்படுத்தி சமீக புறக்கணிப்பு ரீதியான இந்த தண்டனை முறை, உடலியல் வன்முறையை விட கடுமையானது கொடூரமானது. சமீக புறக்கணிப்பு ரீதியான தனிமைப்படுத்தி வதைத் தல், சமீக வறறுப்புக்கு அத்திவாரமாக அமைகின்றது. ஒரு கட்டத்தில் இருந்து சில நிமிடங்கள் முதல் பல மணி நேர தனிமைப்படுத்தும் முறை, தண்டனை பெற்றவனும் எந்த சமீகத்தில் இருந்து புறக்கணிப்புக்கு உள்ளாகின்றனோ, இருவரிடமே இரண்டு நேர எதிரான போக்குகளுக்கு இது வித்திடுகின்றது. சமீக எதிர்ப்பும், தனிமனித வாழும் இங்கு வக்கிரமாகவே வெளிப்படுகின்றது.

இன்று குற்றங்களின் தன்மையை எடுக்கும் போது, மறே்கில் கோரமாக உள்ளது. எமது நாடுகளை விட இங்கு இளம் வயதிலுள்ள குற்றங்கள் வக்கிரப்பட்டு பெருகிவருகின்றது. ஆனால் எமது நாட்டில் அப்படி அல்ல. மறே்கை பார்த்து அதன் நலனுக்கு இசைவாக பொம்மை அரசுகளாக மறுவது போன்று, எமது நாடுகளிலும் குழந்தைகளின் வன்முறை மறே்கை நோக்கி வடிவில் முன்னேறுகின்றது. இன்ற குற்றங்களின் அளவு மறே்கில் அதிகமாக உள்ளது. அதன் பண்பு வகைப்பட்ட வடிவிலும் கோரமாக உள்ளது. எமது நாட்டில் பாடசாலை கட்டிடத்தில் ஒரு மாணவன் செல்லும் போது ஆசிரியரின் கண்கணிப்பு எதுவும் இருப்பதில்லை. எந்தப் பொருளும் களவு போவதில்லை. எந்த மசேயும் அபித்து நொருக்கப்படுவதில்லை. ஒரு சில விதிவிலக்கு தவிர, பாடசாலை பற்றிய சமீக உணர்வு மாணவரிடையே மேல் நோக்கி நிற்கின்றது. ஆனால் இங்கு மாணவர்கள் ஆசிரியர் கண்கணிப்பு இன்றி கட்டிடத்தினுள் அனுமதிப்பதில்லை. அப்படி அனுமதிப்பின் அங்கு எதுவும் மிஞ்சியிருப்பதில்லை. இது பொதுவான இரண்டு சமீக பொருளாதார அமைப்பின் வட்டம் முகம்.

எமது அமைப்பில் இன்னமும் நீபிக்கும் சமீக கண்ணோட்டமும், மறே்கில் தனிமனித கண்ணோட்டமும் இதற்கான வேறுபட்ட விளைவுகளை உருவாக்கின்றது. இதனால்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

கூற்றங்கள் தன்மை மாறுபடுகின்றது. எமது அமைப்பில் சமீக உணர்வு; கூற்றத்தை கூறக்கின்றது. இங்கு சமீக உறவாகத்தகுதற்கு எதிரான தனிமனித வாதம், கூற்றத்தை அதிகரிக்கவும் அதே நேரம் வக்கிரப்படுத்தவும் செய்கின்றது.

மறுபக்கத்தில் மறேகத்திய அமைப்பில் உள்ள சில ஜனநாயக பண்புகள், இந்த கல்வி கற்பிக்கும் முறையில் உயிரோட்டமான பண்புளகை கொண்ட போதும், இங்கும் கல்வி கற்பித்தல் இயந்திரமாக மாணவர்களுக்கு திணிக்கப்படுகின்றது. அதாவது இங்குள்ள கல்வி முறை, மறேகத்திய உற்பத்தி முறையுடன் இணங்கி இயங்கும் வகையில் ஒரு இயந்திரத்தின் உறுப்பாக மட்டும் இருக்க கற்பிக்கப்படுகின்றது. அந்த இயந்திர பகத்தில் மட்டும் இயங்கும் ஒரு கருவியாக இங்கு மாணவர்கள் உற்பத்தியாகின்றனர். இதனால் உழைப்பின் மீதான சமீகப் பொது அறிவு என்பது சீனியமாக உள்ளது. இது எமது நாட்டில் எதிரிடையாக கல்விக்கு வளையிலான நடமாற்றை வாழ்வில் பறமுகிகின்றது. உண்மையில் வறோபட்ட பொருளாதார வாழ்வு முறையே, இதனை நிர்ணயம் செய்கின்றது.

ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ

எமது கல்வி முறையில் பியட்டறிக் கல்வி கடந்த 20 வருடத்தில் ஒரு புற்றுநோயாகி, அதுவே கல்வி மறுப்பு கொள்கையாகின்றது. இந்தக் கல்விமுறை சூயநலக் கொள்கையை தேசிய மயமாக்கியுள்ளது. இதுவும் தனிப்பட்ட ஆசிரியரின் விருப்பு வறொப்பு சாரந்த ஒன்றல்ல. இங்கும் சமீக அபிப்பததான இதனை வித்திடுகின்றது. முன்பை விட மிகக் கூற்றைத் எண்ணிக்கையிலான எஞ்சினியர், டாக்டர் இடங்களை பிபிக்க பலர் கடும்மையாக போராடுகின்றனர். இதனால் மனப்பாட கல்விமுறை மிகவும் கரீரமை அடிகின்றது. மனப்பாட மலமான மாணவ கம்யிட்டர்கள் உருவாக்கும் சூயநலம், தனிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் மலமான கல்வி போதித்தல் வறெறியின் லட்சியமாகின்றது. இதனுடன் எவ்வளவுக்கு மாணவன் புத்தகத்துடன் போராடுகின்றனோ, அந்தளவுக்கு பரீட்சையில் வல்ல முடியும் என்ற கொள்கை பியட்டறிக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு மலேமும் அத்திவாரமாகும்.

தனியார் வதைத் தியசாலவை தனக்கான தனிப்பட்ட நோயாளியை பெருக்க வதைத் தியர் அரசு வதைத் தியசாலையை பயன்படுத்துவது போல், ஆசிரியர் தனிப்பட்ட டியட்டரி மாணவனை உருவாக்க பாடசாலையை பயன்படுத்துகின்றனர். இது இன்று இலங்கையில் ஒரு நோயாகிவிட்டது. இதன் மூலம் ஆசிரியர் பாடசாலையில் கற்பித்தல் என்பதை படிப்படியாக கைவிடக்கொண்டனர். எனதோதனோ என்று கல்வி கற்பிக்கும் முறைக்குள் நகர்ந்து செல்லுகின்றது. இதன் மூலம் ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் மாற்றம் நிகழ்கின்றது. இங்கு புனிதாக எண்ணிய கல்வி முறையில், வர்த்தக உறவு ஏற்படுகின்றது. ஆசிரியர் மாணவர் உறவில் ஏற்படும் இந்த மாற்றம் வர்த்தக எல்லையில், ஜனநாயகம் பற்றிய போலியான உணர்வுகள் ஏற்படுகின்றது. இது பொதுவான சமூகத்தில் ஜனநாயகம் பற்றிய தப்பான வக்கிரமான விளங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. பாடசாலையில் ஆசிரியர் மாணவர் உறவு இதற்குள் மாறி வரும் பொது, பணம் கொடுத்து ரியசன் பிடிக்க முடியாத எழை மாணவன் கதி பரிதபத்துக்குரியதாகி, அடிமனநிலை மலேமும் அகலமாகின்றது. அந்த எழை அடிமன மாணவன் பற்றிய ஆசிரியரின் மனப்பாங்கு, இகழ்ச்சிக்குரியதாக பரிணமித்து வருகின்றது.

இந்த நிலையில் உலகமயமாதல் பாடசாலைகளை தனியார் மயமாக்கி, கல்விக்கு கட்டணம் அறவிட உலகளவில் அனைத்து நாட்டிடமும் கோருவதுடன், அதற்கான ஒப்பந்தத்தில் கையொழுத்திப்பட்டுள்ளது. எல்லாம் தனியார்மயம் என்பது, ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையாக அகற்றி. ரியசன் கல்விமுறை இதற்கு உறுதுணையாகவும் செயல்வழிகாட்டியாகவும் உள்ளது. கற்றைக் கொடுக்க பணத்தலை வசூலிக்கும் முறை மட்டும் தான், பாடசாலைகளில் நடமுறைக்கு வரமால் எஞ்சிக்கிடக்கின்றது. அதற்குரிய பண்பாட்டு காலச்சார அடிப்படைகளை ரியசன் கல்வி, எற்கனவே உருவாக்கிவிட்டது. தனிப்பட்ட ஆசிரியரிடம் அல்லது அவரை உள்ளடக்கிய ஒரு நிர்வாகிகளிடம்; அல்லது, தனிப்பட்ட பாடசாலை முதலாளிகளிடம் பணத்தலைக் கொடுத்து கல்வி பெறக்கோரும் முறைக்கு இந்த ரியசன் கல்வி இலகுவாக பாதை அமைத்திருக்கின்றது. இன்று டொனசேன் என்ற பெயரில் பல ஆயிரம் ரூபா வசூலிக்கப்படுவது எல்லாம் இதன் முன்னொடி. கல்வியை தனியார் மயமாக்க கோரும் உலகமயமாதல் நிபந்தனைக்கு, இது தவிர்க்க முடியாமல் பாதையை சப்பெனிடக்கின்றது. இந்த முறை இன்றைய தனிப்பட்ட ஆசிரியரின் வருமானத்துக்கு வட்டை வகைக்கும். அரசு ஆசிரியர் என்ற அனைத்து சமூக அடிப்படையும் இழந்து, தனிப்பட்ட முதலாளியின் கைப்பொம்மையாக ஆசிரியர்கள் மாறுவது எதிர்கால நிகழ்ச்சியாகும். மாணவர்கள் பணத்தலைக் கட்டி பிடிக்கும் அவலமும், காசு கட்ட முடியாத மாணவர்கள் கல்வி மறுப்பதும் எதிர்கால நிகழ்ச்சியாக இருப்பதையாரும் தடுக்க முடியாத, ஒரு சூயநலம் கொண்ட சமூக அமைப்பை கட்டி பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ ஐயோ

எமது சரியான கல்வி என்பது குறைந்த பட்சம் எப்படி இருக்க வேண்டும். எமது சமீக பொருளாதார தவேகைக் குள்ளும், அதை வளர்த்துடுப்பதை அடிப்படையாக கொண்டிருக்க வேண்டும்;. கல்வி மக்களின் அடிப்படையான வாழ்வாடன இணைந்தாக, உழைப்புடன் நெருக்கமானதாக இருக்க வேண்டும். டொக்டர், ஏஞ்சினியர் கனவாக கல்விக்கு பதில், உழைப்பின் ஆதாரத்தின் மீதான கல்வியாக அமைய வேண்டும்;. உழைப்பு உன்னதமானதாக மாற்றவும், அதை கற்புதை ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும்;. இதற்கு எமது மக்களின் உழைப்பின் வடிவங்கள், அதன் சமீக கண்ணோட்டங்களாக்கு இசைவாக கல்வியை முற்றாக மாற்றி, அதன் உயர்ந்த கண்ணோட்டத்தை சமீக மயமாக்க வேண்டும்.

கற்றல் கற்பித்தல் முறை ஜனநாயக பார்வமானதாக இருக்க வேண்டும். மிகவும் ஆழமாக புரிந்து கொண்ட வகையில், கல்வி அமைதல் வேண்டும்; அதாவது கல்வி மீதான விருப்பாடன் கட்டிய, ஆழமான தடேதலாடன் கட்டிய சூயமான புரிந்துணர்வை உருவாக்க வேண்டும்; சூய ஆர்வம், சூய தடேதல் மீலமாக கல்வி கற்றல், கற்பித்தல் என்பது மாற்றி அமைக்க வேண்டும்;; நூல்களை சூயமாக தடே வாசிக்கும் முறைக்கு கல்வி உயர்த்தப்படவேண்டும்.

ஜனநாயகத்தை சமீக வாழ்வில் ஒரு வாழ்வாமுறையாக, அனதைத்துறையில் கொள்ளுதல் வேண்டும்;. மறேகு மற்றும் இன்றைய எமது முறைக்கு மாற்றாக, சமுதாயம் உயர் உலகப்பண்புகளை கைக் கொள்ளும் முறையை நோக்கி எமது கல்வி முன்னேற வேண்டும். கற்றல், கற்பித்தல், மீளக் கற்றல், வாசித்தல், விமர்சித்தல், தடேதல், மறுத்தல், உருவாக்குதல் என்று நடமைமுறை வாழ்வா சாரந்து, ஒரு பரந்த தளத்தில் மாணவர்கள் மட்டுமல்ல ஆசிரியர்கள் முதல் சமீக வரை விரிந்த தளத்தில் கல்விமுறை அவசியமானது. இதன் மீலம்தான் எமது கல்வி முன்னேறவும், சமுதாயம் உயர்ந்த

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 13 April 2002 07:44 - Last Updated Friday, 18 April 2008 19:18

நிலகைக்கு வளர்ச்சி பற்றெழுதியும்; இல்லாத வரைய எமது கல்வி டொக்டர் எஞ்சினியர் கனவூடன், வருடாந்தம் உருவாக்கும் 500 வற்றிடங்களுக்காக, எமது குழந்தைகளை வதைப்பதை தவிர வறே வழியில்லை. இதனால் ஓட்டு மொத்த சமுதாயமும் தவிர்க்க முடியாது மலட்டுத் தனத்தில் சிக்கி, அடிமையாக வாழ்வதை எம்மால் தடுத்த நிறுத்த முடியாது. ஒவ்வொருவரும் சுய சிந்தனையுள்ள, சமீக நலனை எமது நலனாக கருதி அதில் தனிமனிதன் சூழ்ந்து சமீக வாழும் ஒரு உன்னதமான சமுதாயம் வதேனை அற்றது, துன்பமற்றது. அதை நோக்கி எமது கல்விக் கொள்கையை சிந்திக்க, எது உங்களுக்கு எப்படி தடையாக உள்ளது?

இந்த நூல் உரிய பள்ளிபாடங்களை

1.வீரகச்சேரி

2.தினக்குரல்

3.ஒரு சிறுபான்மை சமீகத்தின் பிரச்சினைகள் 1-4

4.இலங்கையுத்தத்தின் பரிணாமமும் உலகமயமாக்கலின் படையெடுப்பும்

5.இலங்கை பள்ளிவிரத திணைக்களம் (இணையம் மீலம்)